

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XI. Ablactatio amantis animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

amor meus; & incbriare me ab vber-
tate vberum tuorum; & torrente vo-
luptatis tue potare sitientem hanc a-
nimam. Largire hoc amor meus, &
largire æternum.

CAP. XI.

Ablactatio amantis animæ.

Quis mea absynthio liniuit vbe-
ra ne æternum lacter? inimica
manus? nihil agis. fortiùs etiam im-
primã hæc labra. an terrere putas? ne
felle quidem, non pugnis, fustibus,
fanguine. apage Medæa manus. non
sunt hi nutritii digiti, sunt perimen-
tes. & tamen quò amarum hoc leni-
men? mea sunt hæc vbera, mea sunt. q̄
manus æmula hostili tinxit liquore?
nequidquã terres quisquis es. Amor
tinxit? nunquam amor felleus est, si
amor est: aut si est, amor non est. mel-
leus n. amor meus est, vineus est, la-
cteus est. Sed crescit etas, eunt anni, q̄
ablactationẽ suadent. cum es par-
uulus, dabantur vbera. nunc vir es.
turpe virum ludere in vberib⁹. puer

Bb 5 ego

ego sum, & è cunis infans. Quamdiu
 cunæ, tamdiu vbera. Quid? quod &
 extra cunas vbera? quid? an semper
 puer? semper. nolo vir esse, ne exulé
 ab vberib. ô sim æternùm infans, æ-
 ternùm excipiar amoris mei genib?
 æternùm lacter amoris vberere; æter-
 nùm pendeam ab amoris collo, dul-
 ce pignus. æternũ infigam basia, nec
 diuellar ab his genis. totus pulcher es
 amor meus, totus roseus, melleus, vi-
 neus, lacteus, pulcher totus, & macu-
 la non est in te. Quis ergo me separet
 à te? occidi possum, disiungi nõ pos-
 sum. sed etsi occideris quisquis es qui
 hic aduersum loqueris, fortius etiam
 post mortem amabo, sed & laetabor
 validiùs, etiamne mortuus? mortu?
 & quidem tenaciùs ac perenniùs, ve-
 rùm quando tandem in virum? iam
 dixi, odi viros. Quid mihi cum virili
 toga? puer sum aut quò mihi virilis
 purpura? fascias amo. Sed quãdo viri
 mores? fabulæ. Nisi efficiamini sicut
 parvuli

paruuli. ex his paruulis esse volo, ne
 excludar ab amoris sinu. amoris vber-
 rib. & qd vis? non calū lacteum est?
 imo nō totum, quantū est, vber vnū
 est, & amoris vber? at quousq; pueri
 mores? iā dixi, nolo viri. nam qd mi-
 li. i cū prudentia seculi? inimica amorī
 est. nolo hanc prudentiā. stulta elegit
 amor meus: hanc stultitiam, extre-
 mamq; fatuitatē amplectar vt pedif-
 seq̃ Domini mei, sponsi mei, amoris
 mei. null⁹ ergo mihi molestus sit ho-
 stili ablactatione. æternū iuuat vbe-
 rare. Non pudet māmārum? pudeat
 viros. puer ego sum. nescit infans e-
 rubescere. Sanè nusquam, nunquam
 minus q̃ in vbere. & quis vspiā puer
 erubuit vbera, vitę suę pignora? ergo
 cum puer ego sum, & infans totus,
 nemo accuset vbera, nemo diuertat.
 mea hæc sunt, quādiu puer sum, ple-
 na diuite succo. at sēper puer ego sū.
 semper ergo hæc vbera distenta lacte
 nouo, q̃ non æstate, non frigore de-
 fit. Sed paulo modò cessa ab his vbe-

588 CAROLI SCRIBANI
ribus. nihil agis maleuada nutrix.
scopulus hic est multis infamis nau-
fragiis. quicumq; deserit, perit.

Nam quid dabis infanti, si subtra-
his vbera? solidiorē cibum? infans est,
cui necdum dentescunt gingiuæ, da-
bis vbera, sed extranea? non agnoscit
hæc infans, & refugit aliena. dabis la-
cte plena inimico, viperino lacte, lu-
pino lacte? quis hoc infantem mater
nutriat, & amoris infantem? veniūt
hæc consilia ab æmulis Paradisi vber-
ribus, à noxiæ arboris in centore; qui
insidiatur paruulis, si quem fortè in-
uenerit longiùs ab vberib. aberran-
tem. ne credite, ne fidite, dum blan-
ditur, venenat; dum ludit, naufragio
proxim⁹ es. fuge hanc malitiã, tran-
quillitas hæc via ad interitum est. nã
intus decumani latēt fluctus, vētiq;
& sæua murmura, Æolusq; totus in-
cubuit in latus. Fuge hunc iacētis e-
lementi risum, in altissima serenitate
merget. venatur hostis, fallitq; frustis
& pomis. fugite paruuli hanc tene-
rioris

rioris animæ decipulam. Cauete ne
 improvidos abducatur ab amoris vberibus. Mors est extra hæc vbera, &
 mors æterna. Quid inuides vberibus
 inimica manus, & retrahere crudelis
 niteris ab vbere infantem? mater hic
 est, protuberant vbera, & infans ego.
 quid interiacis barbaram manum, &
 perimētia misces fella, omnia conito
 & toxico nocentiora? vita in his vberibus
 mea est, & in his solis patere me
 hanc in his errantem quærere. quòd
 si negas vbera sitiēti, permittite tamē
 ieiuno hoc ore animam inter amati
 vbera deuomere, vt inter hæc domi-
 cilium sibi statuat tenero satian da lū-
 do; donec per amicos lacteosq; vberum
 syphones, aut felicia illorum su-
 datoria nectareo rore plena, admit-
 tatur, non ad atria modò, sed ad inti-
 ma magnæ domus, ad amica scrinia
 opum cælestiū reconditoria, quò di-
 lecti concorporata cordi, summi que
 Solis illius lumine illustrata, vita que
 iam non sua, sed illius spirans, æter-
 num

nam fortunatissimis fruatur vberib⁹
 indiuiduo firmata nexu. dulce matri
 pondus, ab vberib. infans. grata col-
 lo sarcina ludentis inter oscula. nihil
 matri durum: nō sine somno noctes,
 vigilesq; dies. non inter capillos, & in
 materno vertice inerrantes manus,
 amicus error matri. nō conculcatus
 finus vterusq; pedib. grata conculca-
 tio matri. neq; n. lassatur amor, non
 lētit tot optata votis, tot diurnis no-
 cturnisq; sperata suspiriis. parata pē-
 dent vbera materna distenta succo,
 ad solem & lampada porrigenda, nō
 amico magis haustu, quā largo beni-
 gnoq; fluxu. fruar tantū æternum his
 vberib. vt semper ibi mater, semper
 hic sit infans. semper ibi vbera cęlesti
 rore grauida; semper hic sugens for-
 tunata p̄rogatiua vberibus inha-
 rens. fluite mea vbera æternū, vt la-
 cter æternum. exsilite generoso saltu
 lactei mei fontes æternum, vt bibam
 æternum. currite mea flumina æter-
 num,

num, vt proluar æternum. Exsurgite
 mea maria æternum, vt felix natator
 lacteis hifce fluctibus immergar æ-
 ternum; donec hoc rore, fonte, flu-
 mine, Oceano permiftus, colliquef-
 cam totus, & in amati tranfeam vbe-
 ra animamq; ; nulla iam parte meus.

CAP. XII.

*Colloquium amanti anime pri-
 mum.*

Quis ego fum, & quis tu es amor
 me? & vnde hoc mihi vt veniat
 Dominus meus ad me? an delitię tue
 effe cum filiis hominum? ô dies! eter-
 num luceat hæc mea dies! ô nexus! e-
 ternum stringe. ô bafia! æternum iu-
 cundate. ô potus! æternum inebria.
 ô amor! æternum vulnera, excæca,
 poffide. cara mihi ante omnia vulne-
 ra, optata cæcitas. & tu æternum flue
 fanguis meus, æternum innecte vin-
 cula. Nolo fine vulnere & vinculis
 viuere. Ite oculi. Nolo videre. Cæ-
 cus omnis Amor est. Beata cæci-
tas,

tas,